

Grad lide af Tuberkulose. Men hvad vore Markeder skulle vinde ved, at man henfører til disse Dyr, der lide af denne Sygdom. Dyr, der se ud, som disse i Reglen gøre, kan jeg ikke se; det vilde være en Stam for vore Kreaturmarkeder. Disse ere netop for Tiden saadanne, at man helst bør søge at tilvejebringe ganske anderledes Samlinger af gode Dyr paa Markedet end de her omhandlede. Det, at vi fortrænge daarlige og syge Dyr fra Markederne, dem, der ere anærbne af Tuberkulose, vilde snarere være en Binding for Markedet end et Tab. Det er overalt Tilfældet, hvor man udstiller sine Ting, man har at affætte, at man sørger for at udstille dem paa den pæneste Maade, og det samme mener jeg ogsaa, vi skulde tilsiage gennem vore Markeder. Med Hensyn til Affætningen af Rødet af disse Dyr, da for-
 ander jo det, at Vitra a. gaar ud, ikke noget i den Henseende. Angaaende Vædringsforslagene under Nr. 38 og 39, som ogsaa ere stillede af Mindretallet under Nr. 24, da stønner jeg i ethvert Tilfælde ikke, at det erede Mindretal vinder noget ved Vædringsforslaget under Nr. 38, fordi Flertallet jo allerede har stillet et Vædringsforslag under Nr. 37, der gaar ud paa, at Ordene: „paa løblik Maade“ skulle udgaa af Paragraffen. Naar disse Ord ere udgaaede, forekommer det mig, at saa er der egentlig opnaaet alt det, som det erede Mindretal vil opnaa ved sin Vædring under Nr. 38. Med Hensyn til Vædringen under Nr. 39 om, at Erstatningens Størrelse skal fastsættes af tre af Retten dertil udnævnte uvillige Mænd, da tror jeg, det er en Foranstaltning, som meget godt kan undværes, som aldeles ikke gøres fornødent, thi dersom vedkommende Gjer af Kreaturerne, som have været afspærrede, opgiver noget, som ikke passer godt, som Politimesteren antager at være for vidt gaaende, vil det uvilkaarlig gaa saaledes, at i alt Fald, naar vedkommende ikke kan føre det fornødne Bevis, vil det efter sædvanlig Praksis ende med, at Politimesteren udnævner Mænd til at vurdere den Skade, vedkommende har lidt, og altsaa fastsætte den Erstatning, som vedkommende skulle faa. Angaaende Vædringsforslaget under Nr. 11, som den højtærede Indenrigsminister erklærede var det mest konse-
 kvente, skal jeg blot fremkomme med den Bemærkning, at jeg anser det for rigtigt, at Udvalget tager Vædringsforslaget under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling.

Af det erede Medlem for Vestsø Amt 2den Valgtreds (Henriksen) og et andet æret Medlem er der stillet et Vædrings-

forslag under Nr. 12 angaaende Vædringsmænd til at vurdere de nedslagne Kreaturer, hvor Nedslagning har fundet Sted. Vædringsforslaget gaar ud paa, at vedkommende Gjer af Dyrene saa skulde udnævne en Mand, og der skulde altid være en, valgt af vedkommende kommunale Raad og en af den paagældende Politimester. Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig ogsaa i Gaar angaaende dette Forslag, og jeg er i øvrigt enig med den højtærede Indenrigsminister i de Udtalelser, han fremkom med angaaende dette Vædringsforslag, idet jeg ogsaa tror, at saa kommer Spørgsmaalet altid til at staa som et Interessespørgsmaal. Man kommer da til, at den ene absolut føler sig forpligtet til at staa paa Gjerens Standpunkt, den anden føler sig nærmest forpligtet til at staa paa Statens Side, og den tredje — ja hvor han slaar hen, kan man selvfølgelig ikke vide. Men jeg mener, at man derigennem blot opnaar det, at man faar det hele til en Interesseskamp, som det ellers, naar man følger Lovforslaget, ikke vil blive til. Derfor kan jeg ikke tilraade, men maa tværtimod meget fraraade, at Vædringsforslaget under Nr. 12 vedtages.

Den højtærede Indenrigsminister hentes nok at kunne tiltræde Vædringsforslaget under Nr. 8 angaaende Mejerier og Mælkehåndlere, men han gjorde den Bemærkning, at det vilde være nødvendigt at omredigere Forslaget. I hvilken Retning denne Omredaktion skulde gaa, udtalte den højtærede Indenrigsminister sig ikke om, og jeg skal derfor og selvfølgelig Udvalget med, hvis den højtærede Minister ikke udtaler sig allerede nu, afvente, hvad der vil fremkomme mellem anden og tredje Behandling fra den højtærede Indenrigsminister angaaende Vædringsforslagene under Nr. 13 og 14 om Erstatningsspørgsmaalet udtalte den højtærede Indenrigsminister sig jo meget skarpt om Nr. 14 og erklærede, at det var noget, man slet ikke kunde gaa ind paa; saa vilde man komme til at leve lystig her i Landet, hvis vi fik et saadant Forslag gennemført. Jeg tror nu nok, at det var en noget vidtgaaende Udtalelse i ethvert Tilfælde fra den højtærede Indenrigsminister, naar han mener, at man vilde komme til at leve lystig i Landet, fordi Statskassen gav Erstatning for de nedslagne Kreaturer. Tværtimod! Jeg tror ikke, det er noget saa lysteligt for dem, der faa Kreaturer nedslagne — som Regel i ethvert Tilfælde — at det vil give Anledning til noget saadant. Men som jeg allerede udtalte i Gaar, har Landstinget jo aldeles ikke betragtet det Princip om Betaling fra